

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2700/2000

af 16. november 2000

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26, 95 og 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 253, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽⁴⁾, tager Rådet inden den 1. januar 1998 på grundlag af en rapport fra Kommissionen toldkodeksen op til fornyet gennemgang med henblik på at foretage de tilpasninger, der bl.a. er nødvendige af hensyn til gennemførelsen af det indre marked. Denne rapport kan ledsages af forslag.
- (2) Hver revision af kodeksen bør uden at lægge hindringer i vejen for den internationale handel ses som en anledning til at iværksætte instrumenter og procedurer, der gør det muligt at forebygge svig, idet en sådan forebyggelse er et af det bedste midler til at beskytte skatteyderes penge, som understreget i Rådets konklusioner af 19. maj 1998.
- (3) Der bør tages hensyn til Rådets resolution af 25. oktober 1996 om forenkling og rationalisering af toldbestemmelser og -procedurer i Fællesskabet ⁽⁵⁾.
- (4) Kompetencen hos de forskellige myndigheder med hensyn til at fastsætte vekselkurserne efter indførelsen af euroen er endnu ikke fastlagt.
- (5) Det vil være hensigtsmæssigt at give mulighed for, at en angivelse, der er indgivet på edb, ikke ledsages af nærmere bestemte dokumenter.
- (6) Det bør gøres lettere at benytte proceduren for aktiv forædling, forarbejdning under toldkontrol og proce-

duren for midlertidig indførsel ved hjælp af en større fleksibilitet i reglerne herfor.

- (7) Der bør efter udvalgsproceduren fastsættes yderligere tilfælde, hvor afgifter inden for proceduren for passiv forædling beregnes på baggrund af forædlingsprocessens omkostninger.
- (8) I nogle frizoner kan det være hensigtsmæssigt at lade formaliteterne i forbindelse med toldoplagsproceduren og toldvæsenets tilsyn udføre efter denne ordning.
- (9) Under visse omstændigheder bør toldlempelser som følge af en vares særlige art eller anvendelsesformål og forskelligartet beskatning under proceduren for passiv forædling ligeledes være mulig, hvis en toldskyld opstår af andre årsager end overgang til fri omsætning.
- (10) Bestemmelserne vedrørende det sted, hvor toldskylden opstår, bør omfatte specielle regler for særlige tilfælde, hvor det pågældende beløb ligger under en vis tærskel.
- (11) I de særlige tilfælde, hvor der er tale om præferenceordninger, er det nødvendigt at definere, hvad der forstås ved fejl fra toldmyndighedernes side og ved god tro fra den afgiftspligtiges side. Den afgiftspligtige bør ikke holdes ansvarlig for en funktionsfejl i systemet på grund af en fejl begået af myndighederne i et tredjeland. Sådanne myndigheders udstedelse af et ukorrekt certifikat bør imidlertid ikke anses for en fejl, hvis certifikatet er baseret på en ansøgning, som indholder ukorrekte oplysninger. Karakteren af de oplysninger, eksportøren anfører i sin ansøgning, skal vurderes på grundlag af de faktiske forhold i denne ansøgning. Den afgiftspligtige kan påberåbe sig at have handlet i god tro, når han kan påvise, at han har udvist den nødvendige omhu, undtagen når en meddelelse om, at der foreligger begrundet tvivl, har været offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- (12) Fællesskabets finansielle interesser og den afgiftspligtiges rettigheder bør beskyttes mod for langtrukne retssager.
- (13) I tilfælde af at toldskylden opstår på grund af, at varen undrages toldkontrol, og når der er mere end én debitor, bør det fastsættes, at fristen for betaling af toldskylden kan udsættes, således at toldmyndighederne kan indlede en opkrævningsprocedure hos en bestemt debitor frem for andre debitorer.

⁽¹⁾ EFT C 228 af 21.7.1998, s. 8, og EFT C 248 E af 29.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 101 af 12.4.1999, s. 6.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12. marts 1999 (EFT C 175 af 21.6.1999, s. 420), Rådets fælles holdning af 25. maj 2000 (EFT C 208 af 20.7.2000, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 5.10.2000.

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 955/1999 (EFT L 119 af 7.5.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT C 332 af 17.11.1996, s. 1.

(14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2913/92 bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(15) Forordning (EØF) nr. 2913/92 bør ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2913/92 ændres således:

1) Artikel 4, nr. 24), affattes således:

»24) udvalgsprocedure: den i artikel 247 og 247a eller den i artikel 248 og 248a nævnte procedure.«

2) Artikel 35, stk. 1, affattes således:

»Hvis der ved toldværdiansættelse af en vare indgår elementer, der er angivet i en anden valuta end den medlemsstat, hvor ansættelsen finder sted, anvendes den kurs, der er behørigt offentliggjort af de på området kompetente myndigheder.«

3) I artikel 77 bliver den nuværende tekst stk. 1, og følgende stykke tilføjes:

»2. Når toldangivelsen foretages på edb, kan toldmyndighederne tillade, at følgedokumenter, jf. artikel 62, stk. 2, ikke vedlægges angivelsen. I så tilfælde skal dokumenterne holdes til toldmyndighedernes disposition.«

4) Artikel 115, stk. 4, affattes således:

»4. Foranstaltninger med henblik på at forbyde, stille betingelser for eller lette anvendelse af stk. 1 kan fastsættes efter udvalgsproceduren.«

5) I artikel 117, litra c), tilføjes følgende punktum:

»Efter udvalgsproceduren kan det fastsættes, i hvilke tilfælde de økonomiske forudsætninger anses for at være opfyldt.«

6) Artikel 124 affattes således:

»Artikel 124

1. Tilbagebetalingsordningen kan finde anvendelse på alle varer. Den kan dog ikke anvendes, hvis på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning:

- importvarerne er underlagt kvantitative importrestriktioner
- importvarerne er omfattet af en toldforanstaltning med kontingenter

— importvarerne er underlagt krav om forelæggelse af en import- eller eksportlicens eller forudfastsættelsesattest inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, eller

— en eksportrestitution eller -afgift er blevet fastsat for forædlingsprodukterne.

2. Endvidere kan der ikke ske tilbagebetaling af importafgifter i henhold til tilbagebetalingsordningen, hvis disse produkter på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen for forædlingsprodukterne er underlagt krav om forelæggelse af en import- eller eksportlicens eller forudfastsættelsesattest inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, eller der er fastsat en eksportrestitution eller -afgift for disse.

3. Undtagelser fra stk. 1 og 2 kan fastsættes efter udvalgsproceduren.«

7) Artikel 131 affattes således:

»Artikel 131

De tilfælde, hvor proceduren for forarbejdning under toldkontrol kan benyttes, samt de særlige betingelser herfor fastlægges efter udvalgsproceduren.«

8) I artikel 133, litra e), tilføjes følgende punktum:

»Det kan efter udvalgsproceduren fastsættes, i hvilke tilfælde de økonomiske forudsætninger anses for at være opfyldt.«

9) Artikel 142 affattes således:

»Artikel 142

1. Proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter anvendes for varer, som ikke er nævnt i de bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 141, eller som, selv om de er nævnt, ikke opfylder alle de deri fastsatte betingelser for adgang til midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse.

2. Listen over de varer, der er udelukket fra proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, samt betingelserne for denne ordnings anvendelse fastlægges efter udvalgsproceduren.«

10) I artikel 153 tilføjes følgende stykke:

»Uanset artikel 151 kan det efter udvalgsproceduren fastlægges, i hvilke særlige tilfælde og på hvilke særlige betingelser varer, der har været henført under proceduren for passiv forædling, kan overgå til fri omsætning med forædlingsomkostningerne som grundlag for beskatning efter De Europæiske Fællesskabers fælles toldtarif.«

11) Artikel 167, stk. 3, affattes således:

»3. Med undtagelse af de frizoner, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 168a, er frizonerne indhegnede. Medlemsstaterne fastlægger tilførsels- og fraførselssteder for hver frizone eller hvert frilager.«

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

12) Artikel 168, stk. 1, affattes således:

»1. Frizonernes og frilagrenes grænser og tilførsels- og fraførselssteder er, med undtagelse af de frizoner, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 168a, underlagt toldmyndighedernes tilsyn.«

13) Mellem artikel 168 og punkt B (»Tilførsel af varer til frizoner og frilagre«) indsættes følgende artikel:

»Artikel 168a

1. Toldmyndighederne kan oprette frizoner, hvor toldkontrollen og toldformaliteterne foretages, og hvor bestemmelserne om toldskyld finder anvendelse, i overensstemmelse med toldoplagsproceduren.

Artikel 170, 176 og 180 finder ikke anvendelse på de således oprettede frizoner.

2. Henvisningerne til frizoner i artikel 37, 38 og 205 gælder ikke de frizoner, der er omhandlet i stk. 1.«

14) Artikel 212a affattes således:

»Artikel 212a

Når toldforskrifterne hjemler toldlempelser for en vare på grund af dens art eller dens særlige anvendelsesformål eller hel eller delvis fritagelse for import- eller eksportafgifter i medfør af artikel 21, 82, 145 eller 184-187, finder toldlempelserne og fritagelsen også anvendelse i de tilfælde, hvor der opstår toldskyld i henhold til artikel 202-205, 210 eller 211, forudsat at debitorens adfærd ikke giver anledning til mistanke om svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed, og at vedkommende godtgør, at de øvrige betingelser for anvendelse af toldlempelserne eller fritagelsen er opfyldt.«

15) I artikel 215 tilføjes følgende stykke:

»4. Konstaterer en toldmyndighed, at der i henhold til artikel 202 er opstået en toldskyld i en anden medlemsstat, og er beløbet mindre end 5 000 EUR, anses toldskylden for at være opstået i den medlemsstat, hvor dens opståen er konstateret.«

16) Artikel 220, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget, hvis sidstnævnte i øvrigt i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter.

Er præferencebehandlingen af varen indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland, anses et ukorrekt certifikat udstedt af disse myndigheder for en fejl, som ikke med rimelighed kunne forventes opdaget, jf. første afsnit.

Udstedelse af et ukorrekt certifikat anses dog ikke for en fejl, når certifikatet er baseret på eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske forhold, medmindre det er klart, at de udstedende myndigheder var bekendt med eller burde have været bekendt med, at varen ikke var berettiget til præferencebehandling.

Debitor kan påberåbe sig at have handlet i god tro, når han kan påvise, at han i den periode, hvor de pågældende forretningsaktiviteter har fundet sted, har udvist omhu for at sikre sig, at samtlige betingelser for præferencebehandling er opfyldt.

Når Kommissionen har offentliggjort en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der foreligger begrundet tvivl om, at det præferenceberettigede land har anvendt præferenceordningen korrekt, kan debitor dog ikke påberåbe sig at have handlet i god tro.«

17) Artikel 221, stk. 3, erstattes af følgende stykker:

»3. Underretning af debitor kan ikke ske efter udløbet af en frist på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen. Fristen afbrydes fra datoen for indgivelse af klage i henhold til artikel 243 og under hele klageproceduren.

4. Hvis toldskylden er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til retsforfølgning, kan underretningen af debitor om beløbets størrelse på de i de gældende bestemmelser fastsatte betingelser ske efter udløbet af den i stk. 3 nævnte frist.«

18) Artikel 222, stk. 2, affattes således:

»2. Det kan efter udvalgsproceduren fastsættes, i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser der indrømmes udsættelse med hensyn til debitorens forpligtelse til at betale afgifterne:

— når der indgives en ansøgning om fritagelse for afgifter i henhold til artikel 236, 238 eller 239, eller

— når en vare beslægtet med henblik på senere konfiskation i henhold til artikel 233, litra c), andet led, eller litra d), eller

— når toldskylden opstod i medfør af artikel 203, og der er mere end én debitor.«

19) Artikel 247, 248 og 249 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 247

Med undtagelse af afsnit VIII fastsættes de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne kodeks, herunder også af den i artikel 184 omhandlede forordning, efter forskriftsproceduren i artikel 247a, stk. 2, under hensyntagen til de af Fællesskabet indgåede internationale forpligtelser, jf. dog artikel 9 og 10 i forordning (EØF) nr. 2658/87 (*) samt artikel 248 i nærværende forordning.

Artikel 247a

1. Kommissionen bistås af et toldkodeksudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 248

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af artikel 11, 12 og 21 fastsættes efter forvaltningsproceduren i artikel 248a, stk. 2.

Artikel 248a

1. Kommissionen bistås af et toldkodeksudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 249

Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende toldforskrifterne, som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

(*) EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

R. SCHWARTZENBERG

Formand